

అంగీకరించలేకపోతున్నాము కాబట్టి మనకు దుఃఖం వస్తోంది. ఆయన సంకల్పాన్ని అంగీకరించే శక్తి మనకు ఉంటే ఇంక దుఃఖం లేదు. మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే ఆయనకే ఎక్కువ తెలుసు. అందుచేత ప్రత్యేకంగా అది కావాలి, ఇది కావాలి అని ఆయనను అడగవలసిన పని లేదు. వెంకటేశ్వరస్వామి అడిగిన వారికి అడిగినదే ఇస్తాడట, అడగనివారికి అన్నీ ఇచ్చి మోక్షం కూడా ఇస్తాడు. కాని మనం తిరుపతి వెళితే ఏదో ఒకటి అడగకుండా ఒక్కడూ రాడు. ఏదో ఒకటి అడిగేయటం మోక్షానికి దూరమవ్వటం, ఇప్పుడు జరిగేది ఇది.

భగవంతుడి రూపాన్ని ధ్యానించుకోవటం, ఆయన నామాన్ని స్మరించుకోవటం వలన మనస్సుకు ఏకాగ్రత వస్తుంది. ఏకాగ్రత వచ్చినప్పుడు అక్కరలేని తలంపులు రావు. ఏకాగ్రత వచ్చాక మనస్సు లోపలకు జరగటం ప్రారంభిస్తుంది. మనస్సు ఎప్పుడైతే హృదయంలోనికి జారుతోందో అది కల్పించిన గొడవలు అన్నీ పోతాయి, అప్పుడు హృదయంలో ఉన్న ఆనందం సహస్రారానికి అందుతుంది. మనకు కోరికలతో కనుక భక్తి ఉంటే ఆ కోరికలు నెరవేరతాయి అంతే. నిష్కామ భక్తి వలన హృదయంలో లయమవ్వటానికి మనస్సు ప్రిపేర్ అవుతుంది. నిష్కామకర్మ ఎటువంటిదో, నిష్కామభక్తి కూడా అటువంటిదే. స్వార్థం లేకుండా పని చేయటం నోటితో చెప్పినంత తేలిక కాదు. స్వార్థం లేకుండా పనిచేయటానికి ఎవరైనా అలవాటు పడితే వాడు పరమేశ్వరుని యొక్క అనుగ్రహానికి పాత్రుడవుతాడు, వాడి సంకల్పంతోటి, వాడి కోరికతోటి సంబంధం లేకుండా వాడిని మోక్షంతోటి అలంకరిస్తాడు.

సద్గురు శ్రీ నాస్యగాలి అనుగ్రహభాషణములు, 4-12-08, జస్వీరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈరోజు సుబ్రహ్మణ్య వశ్చి. ఓం స్కందాయ నమః ఇది సుబ్రహ్మణ్యేశ్వర స్వామి మంత్రం. తమిళనాడులో ఎక్కువగా సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామిని ఆరాధిస్తారు. తమిళనాడులో ఆయనను అందరూ మురుగ, మురుగ అంటారు. మురుగ అంటే అందమైన బిడ్డ, ఆయనే కుమారస్వామి. గణపతి పార్వతి కుమారుడు, సుబ్రహ్మణ్యుడు శివుని కుమారుడు, ఆయన శివుని మూడో నేత్రంలో నుండి వచ్చాడు. సుబ్రహ్మణ్యుడు అంటే బ్రహ్మస్వరూపం ఉన్నది ఉన్నట్లుగా తెలిసినవాడు, ఆయన జ్ఞానగురువు. ఇప్పుడు మనం ద్వైతంలో ఉన్నాము. ద్వైతంలో

ఉన్న మనలను అద్వైతంలోనికి, మృత్యుముఖానికి సిద్ధంగా ఉన్న మనలను అమృతత్వంలోనికి తీసుకొనిపోవటానికి వచ్చిన అవతారమే సుబ్రహ్మణ్యుడు. సనత్కుమారుడు బ్రహ్మ మానస పుత్రుడు. సనత్కుమారుడికి ఆత్మజ్ఞానం తప్పించి ప్రపంచంలో ఏమీ అక్కరలేదు. మనకు ఆత్మవిద్య కావాలంటే సనత్కుమారుడిని ఆశ్రయించాలి. ఒక్క ఆత్మ గురించి తప్ప రెండో గొడవ ప్రస్తావించనివ్వడు. ఆత్మకాని విషయాలు మాట్లాడితే మనలను వెళ్ళి రమ్మంటాడు. వాడు సనత్కుమారుడు. నారదుడు సనత్కుమారుడిని ఆశ్రయించి ఆత్మవిద్యను నేర్చుకొన్నాడు. సనత్కుమారుడు మన వంక చూసినా, మనుషులను చంపేవాడి వంక చూసినా, జంతువుల వంక చూసినా సమస్త జీవకోటిని ఆత్మగానే చూస్తాడు. అందరినీ ఆత్మగానే చూస్తాడు కాబట్టి ఎప్పడూ ఆనందంగానే ఉంటాడు. మనం ఇతరులను చూసేటప్పుడు వారు మంచివారు, వీరు చెడ్డవారు అని విభజించేస్తాము. అలా విభజించటం వలన ఒక మనిషిని చూస్తే సంతోషం వస్తుంది, ఒక మనిషిని చూస్తే విరోధం కలుగుతుంది. మనుషులు రకరకాలుగా ఉంటారు. మనం వారిని విభజించుకొని చూడటం వలన చివరకు మనం దుఃఖం తెచ్చుకొంటాము. ఎవడైతే అందరిని ఆత్మగా చూస్తున్నాడో వాడే ఆనందానికి వారసుడు.

మాకు ఇంద్రియాలు ఉన్నాయి, మా ఇష్టం వచ్చినట్లు వాడుకొంటాము అంటే కుదరదు, ఇంద్రియాలను ఒబ్బిడిగా వాడుకోమని సనత్కుమారుడు చెప్పాడు. ఇంద్రియాలను ఒబ్బిడిగా వాడుకుంటే మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది, అలా కాకుండా ఇంద్రియాలను ఎక్కువగా వాడుకొంటే, తింగరతనంగా వాడుకొంటే మీరు పూర్వజన్మలో సంపాదించిన పుణ్యం ఉంటే పోతుంది అని చెప్పాడు. ఈ ప్రపంచం మనకు కనిపిస్తోంది, ఎంతవరకు మీరు ప్రపంచాన్ని చూడాలో అంతవరకే చూడాలిగాని అదే పనిగా చూడకూడదు. మీకు చెవులు ఉన్నాయి, చెవులు మూసుకొంటే రోజులు వెళ్ళవు. ఏది మీ జీవిత ధ్యేయమో దాని గురించి, ఆత్మజ్ఞానం గురించి తప్ప ఇంకోటి మీరు వినకూడదు, ఇతర విషయాల గురించి వినేవారితో సహవాసం చెయ్యవద్దు అని చెప్పాడు. మీ శరీరం నిలబడటానికి సరిపడ అన్నం తినాలి కాని నోరు ఉందని ఎక్కువ తినేయవద్దు. కళ్ళు ఉన్నాయని రోజూ సినిమాలు చూస్తే, టీవిలు చూస్తే కామక్రోధాలు పెరిగిపోతాయి అని చెప్పాడు. మంచిగుణాలు

నేర్చుకోవటంకంటే, చెడుగుణాలను వదిలించుకోవటం కష్టం అని చెప్పాడు. పది రోజులు కష్టపడితే మంచిగుణం వస్తుంది. పది సంవత్సరాలు కష్టపడి సాధన చేసినా మనలో ఉన్న ఒక్క చెడ్డగుణం పోతుంది అని చెప్పలేము. ఈశ్వరానుగ్రహం లేకుండా ఒకవేళ మీరు ప్రయత్నం చేసినా ఆ గుణం మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టదు అని చెప్పాడు. మీరు లెక్కచేస్తున్నారా అనుకోండి, ఆ లెక్క ఎక్కడైనా తప్పు వస్తే తప్పు వచ్చింది అని ఏడుస్తూ కూర్చుంటారా? ఏడుస్తూ కూర్చోరు, ఆ తప్పును సరిచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేస్తారు. అలాగే మీలో ఏవైనా లోపాలు ఉంటే మాలో ఆ లోపం ఉంది, మాలో ఈలోపం ఉంది అని ఏడుస్తూ కూర్చోవద్దు, ఆ లోపాలను సరిచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయండి. మిమ్మల్ని మీరు బాగుచేసుకోవటానికి ప్రయత్నం చెయ్యండి.

ఎవరితో సహవాసం చేయటం వలన మీకు తమోగుణం పెరుగుతోందో, రజోగుణం పెరుగుతోందో అటువంటి వారితో స్నేహాలు ఆపుచేయండి. ఏ ప్రాంతానికి వెళితే మీకు తమోగుణం, రజోగుణం పెరుగుతున్నాయో మొహమాటానికి కూడా అక్కడకు వెళ్ళవద్దు. అది ఆపుచేయకుండా మీరు సాధనలు చేసినా ఏమీ ప్రయోజనం లేదు, చిల్లకుండలో నీరు పోసినట్లుగా ఉంటుంది. డబ్బు ఉన్నప్పుడు గొప్పవాడు అని మనం అనుకొంటాము, బాగా చదువుకొన్నవాడు గొప్పవాడు అని అనుకొంటాము, కాని ఇది సనతీకుమారుడు అంగీకరించలేదు. నీకు ఉన్న డబ్బు వలన, నువ్వు చదువుకొన్న చదువు వలన నీ ఇంద్రియాలు, మనస్సు అదుపులోనికి రావు. నీకు ఉన్న డబ్బు వలన, చదువు వలన గర్వం పెరగవచ్చు. క్రమశిక్షణ వలన ఇంద్రియనిగ్రహం, మనోనిగ్రహం ఏర్పడుతుంది. క్రమశిక్షణ వలన ఆత్మజ్ఞానం పొందటానికి పునాదిపడుతుంది. చదువవలెను, చదువవలెను చావులేని చదువు చదువవలెను అన్నాడు ప్రవ్లాదుడు. ఏ దేశం వెళ్ళి చూసినా, ఏ ప్రాంతం వెళ్ళి చూసినా, ఎవరి ఇంటికి వెళ్ళినా రాగద్వేషములు తప్పించి ఏముంది ఈ లోకంలో అన్నాడు గౌతమబుద్ధుడు. రాగద్వేషాలు ఎప్పుడు వచ్చినాయో వచ్చి మనలో ప్రవేశించాయి, ఇప్పుడు అవి ఉన్నట్లు మనకు తెలుస్తోంది కదా. రాగద్వేషాలను అలాగే వదిలేసి నాకు మోక్షం వచ్చేయాలి, పునర్జన్మ రాకూడదు అంటే పునర్జన్మ రాకుండా ఎలా ఆగుతుంది. రాగద్వేషాలనుండి విడుదల పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యండి. రాగద్వేషాల నుండి విడుదల

పాందితే అప్పడు నిర్వాణస్థితిని పొందుతారు.

ఈ లోకంలో కొన్ని భోగాలు ఉన్నాయి, చనిపోయిన తరువాత పరలోకంలో ఈ జీవుడికి కొన్ని భోగాలు ఉంటాయి. సనత్కుమారుడు ఏమన్నాడు అంటే ఈ లోకంలో ఉన్న భోగాల మీదగాని, పరలోకంలో ఉన్న భోగాల మీద కాని నీకు కోరిక ఉండకూడదు, వాటి తాలుక తలంపు వస్తూ ఉంటే నీకు మోక్షం రాదు, నీలో ఏ మూలన భోగవాంఛ ఉన్నా మోక్షం వచ్చే సమస్య లేదు అని చెప్పాడు. మనకు అన్నీ కావాలంటే ఎలా వస్తాయి. మనకు లోకంలో గౌరవాలు కావాలి, సన్మానాలు కావాలి, ఇవి అన్నీ కావాలి వీటితోపాటు ఆత్మజ్ఞానం కావాలి అంటే ఎలా కుదురుతుంది, ఇది పొసగదు అంటున్నాడు సనత్కుమారుడు. మీకు వెయ్యి ఎకరాల పొలం ఉంది అనుకోండి, ఇది నాది అనే భావన మీకు లేనప్పడు మీకు వెయ్యి ఎకరాలు ఉన్నా దానివలన మీకు సంతోషం కలగదు. నేను చెప్పానని మీరు నమ్మవద్దు మీరు స్వానుభవంలో చూడండి. నాది అనే భావన లోపల లేదు అనుకోండి మీకు వెయ్యి కోట్లు ఉన్నా సంతోషం రాదు. నాది అనే భావన ఉన్నప్పడు ఒక ఎకరం ఉన్నా సంతోషం వచ్చేస్తుంది. బయట గొడవల నుండి ఎప్పుడూ సంతోషం తీసుకోకూడదు. నిజంగా మీకు పరిస్థితులు బాగున్నాయి అనుకోండి, ఊరికే తాత్కాలికంగా బాగున్నాయి. పరిస్థితులు బాగున్నా స్వప్నమే, బాగా లేకపోయినా అదీ స్వప్నమే, అదీ కలిగిపోతుంది ఇదీ కలిగిపోతుంది. కల కలిగిపోయిన తరువాత అదంతా అసత్యమని ఎలా తెలుస్తుందో అలాగే మీరు వ్యూధయంలోనికి మేల్కొన్నాక ఇదంతా అసత్యమని మీకు తెలుస్తుంది. మీకు బయట దుఃఖ కారణాలు ఉన్నా దుఃఖ పడకూడదు, సంతోషకారణాలు ఉన్నా సంతోషపడకూడదు. బయట దుఃఖకారణాలు ఉన్నప్పడు దుఃఖపడి, సంతోషకారణాలు ఉన్నప్పడు సంతోషపడుతూ ఉంటే కంప్లీట్ గా ఘెయిల్ అయిపోతాము.

మాయ అంతా మనస్సులోనే ఉంది. మాయ అంతా మనస్సులోనే ఉందని తెలియక ఎక్కడో ఉంది అనుకొంటున్నాము. మీ మనస్సును మీరు బాగుచేసుకొంటే భగవంతుడు మాకు వరం ఇచ్చాడు అనిపిస్తుంది. మీ మనస్సును మీరు పాడుచేసుకొంటే భగవంతుడు మాకు శాపం ఇచ్చాడు, ఇన్ని కష్టాలుపెడుతున్నాడు అనిపిస్తుంది. అది వరం, ఇది శాపం, బయటగొడవలు అన్నీ అసత్యమే. బాహ్యవిషయాల పట్ల మనస్సు ఆకర్షింపబడకుండా, ఆ

విషయాలను దాటి లోపలకు వెళ్ళాలి. బాహ్యవిషయాలు మీ మనస్సును కంగారుపెడుతూ ఉంటాయి. మీరు ధైర్యంగా ఉండవలెను అన్నాడు సనత్కుమారుడు. ఏవో గుడులు చుట్టూ తిరగటంవలన, మంత్రాలు జపించటం వలన మనకు భయం పోదు, హృదయాంతరాళాలలో మీకు వైరాగ్యం కనుక ఉంటే మీకు భయం పోతుంది అని చెప్పాడు. ప్రపంచం లేకపోయినా ఉన్నదానివలె కనిపిస్తోంది అని ఆచార్యులవారు చెప్పారు. ఉన్నదాని వలె ఎవరికీ కనిపిస్తోంది? నీ మనస్సుకు కనిపిస్తోంది, అది నువ్వు కాదు కదా అంటే చివరకు ఏమీ లేదు. ఈ మనస్సు ఎంత అబద్ధమో ఆ కనిపించేది కూడా అంతే అబద్ధం. చూచేది ఎంత అబద్ధమో చూడబడేది కూడా అంతే అబద్ధం. మీరు ఏదో అనుకోవటం వలన అబద్ధం నిజం ఎలా అవుతుంది. మీరు నిజం అని అనుకొంటే అనుకోవచ్చు కాని అది నిజం కాదు. నిజం మీకు తెలిసేవరకూ మీకు జన్మ రాహిత్యం లేదు. ఏవో మంత్రాల వలన జన్మరాహిత్యం వస్తుంది అని అనుకోవద్దు. మనం ఏదో బోటు పెట్టుకొని బతుకుదాము అనుకొంటే ఆ బోటును లాగేస్తున్నాడు, నిలబడటానికి చోటు లేకుండా చేసేస్తున్నాడు. సముద్రంలో కొంచెం లోపలకు వెళితే కెరటాలు ఉండవు. అలాగే మీ మనస్సును కొంచెం లోపలకు పంపితే, అంటే మీకు అంతర్దృష్టి కలిగితే బయట గొడవలు మిమ్మల్ని వదిలేస్తాయి.

మీ మీద ఎవరైనా ఆధారపడి ఉంటారు అనుకోండి, మేము వారిని పోషిస్తున్నాము, వారు మా మీద ఆధారపడాలి అనుకోవద్దు. అలా మీ మీద ఆధారపడితే మీరు పోతే వారు దిక్కులేనివారు అయిపోతారు అందుచేత వారి కాళ్ళమీద వారు నిలబడే విధానం చూడండి. అంతేకాదు మీరు కూడా ఇతరుల మీద ఆధారపడవద్దు. వారికేదైనా రజోగుణం వస్తే సడన్ గా మిమ్మల్ని విడిచిపెట్టేస్తారు. కౌరవులు చనిపోవటానికి నువ్వు కారణం కాదు, వాళ్ళ కర్మ వలన వారు చనిపోయారు అని ధర్మరాజుతో భీష్ముడు చెప్పాడు. సనత్కుమారుడు అలా చెప్పాడు. అసలు నువ్వు ఉంటే కదా? నువ్వు లేవు అంటాడు. అంటే మొత్తానికి గొరిగింది వదిలేయటం. ఒకవేళ నేను ఉన్నాను అనుకొంటే అది కూడా ఒక తలంపే కాని అది నిజం కాదు. మనుషులలో చెడ్డ ఎక్కడ ఉంది అంటే మనకు సమిష్టి జీవితం లేదు. సమిష్టి జీవితం లేకుండా వ్యక్తిగతంగా మేము గొప్పవారము అయిపోవాలి, మేము గొప్పవారము అయిపోవాలి అనుకొంటున్నారు, అదే దుఃఖానికి కారణం అవుతోంది, వ్యక్తిగత జీవితం వలననే

మనం శాంతికి దూరమవుతున్నాము. పంచదార నీటిలో వేస్తే ఎలా కలిగిపోతుందో అలాగ నీ మనస్సు వెళ్ళి హృదయంలో కలిగిపోవాలి. లోకంలో అనేక ఆకర్షణలు ఉంటాయి. మనస్సు ఏ ఆకర్షణను పట్టుకొని ఉన్నా అది హృదయంలోనికి వెళ్ళదు. మనస్సు వెళ్ళి హృదయంలో లయించాలి, అప్పుడుగాని మనకు జ్ఞానం రాదు. నాకు ఎప్పుడైనా ఆనందం కలుగుతోంది, ఆనందం వచ్చినప్పుడు పొంగిపోతున్నాను, ఆనందం తగ్గినప్పుడు కృంగిపోతున్నాను అని భగవాన్ తో ఒక భక్తుడు చెబుతున్నాడు. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే నాకు ఆనందం కలిగింది అంటున్నావు. ఆనందం కలిగినప్పుడు అక్కడ నేను ఉంది, ఆనందం పోయినప్పుడు నేను ఉంది. ఆ నేను ఉన్నంతసేపు ఏది వచ్చినా వస్తూ ఉంటుంది, పోతూ ఉంటుంది. ఆ నేను ఎవరో తెలుసుకొంటేనేగాని ఆనందం స్థిరపడదు అని చెప్పారు.

మీకు ఏదైనా ఆలోచన వస్తోంది అనుకోండి, మీకు ఏదైనా తలంపు వస్తోంది అనుకోండి, వీటి అన్నింటికి దేహమే కేంద్రం అవుతుంది. దేహము నేను అనే భావనలో నుండే మీకు సంకల్పాలు వస్తాయి, వికల్పాలు వస్తాయి, భయం వస్తుంది, క్రోధం వస్తుంది, అన్నీ వస్తాయి. అందుచేత భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే దేహము నేను అనే తలంపు ఉంటే అన్నీ ఉన్నాయి అది లేకపోతే ఏదీ లేదు అన్నారు. దానిని పోగొట్టుకోకుండా మీరు ఎన్ని పూజలు చేసినా, జపాలు చేసినా, సాధనలు చేసినా మీకు పునర్జన్మ లేని స్థితి రాదు. మీరు మంచిపనులు చేయటం వలన పుణ్యం రావచ్చు, పుణ్యాన్ని మీరు అనుభవించవచ్చు, దానికి జ్ఞానానికి సంబంధం లేదు. జ్ఞానం మీద ఎప్పుడైనా మీరు గురిపెడితే కదా. దానిని పొందాలనే ఆసక్తి అసలు మీకు లేదు. జ్ఞాన సముపార్జన చేయాలనే తలంపు మనకు ఎందుకు రావటంలేదు అంటే దాని విలువ మనకు తెలియటం లేదు. నీవు నీవుగా ఉన్నప్పుడు నీకు భిన్నంగా ఏదీ కనబడదు. నీవు నీవుగా ఉండలేకపోతున్నావు అనుకో అన్నీ నీకు భిన్నంగా కనిపిస్తాయి, అప్పుడు భయం నిన్ను వెంటాడుతుంది. రాగద్వేషములు తప్ప జీవుడికి ఇంకో పనిలేదు. గడియారం ముల్లు తిరిగినట్లు ఇష్టం, అయిష్టం ఈ రెండింటి మధ్య మనస్సు తిరుగుతూ ఉంటుంది, ఇంక మనస్సు లోపలకు ఎలా వెళుతుంది. ఇష్టాలు, అయిష్టాలు మనలో ఉన్నప్పుడు మనస్సు పైకి తేలిపోతూ ఉంటుంది. సనత్కుమారుడికి ఇష్టం లేదు, అయిష్టం లేదు. అందరినీ ఆత్మగానే చూస్తాడు. అందరినీ ఆత్మగానే చూసేటప్పుడు ఇంక

ఇష్టం ఏమిటి? అయిష్టం ఏమిటి? సనత్కుమారుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే మీకు వెయ్యికోట్లు ఉంటే ఆనందం రాదు, వంద పిహెచ్‌డిలు ఉంటే ఆనందం రాదు. మీరు అందరినీ ఆత్మగా చూడటం నేర్చుకొంటే మీరు ఆనందంగా ఉంటారు. సమాజంలో రకరకాల మనుషులు ఉంటారు, వారి గుణాలు రకరకాలుగా ఉంటాయి. ఆ గొడవ నీకు ఎందుకు? ఆ గుణాలు కూడా వారు కాదు. ఆ గొడవలు అన్నీ వదిలేసి అందరినీ ఆత్మదృష్టితో చూడండి, అప్పుడు మీకు ఆనందం కలుగుతుంది, శాంతి కలుగుతుంది.

ప్రతి జన్మలోను మనం కాని గొడవలను మనం చుట్టబెట్టుకొని వస్తూ ఉంటాము. మీరు విచారణ చేస్తే మిమ్మల్ని అంటిపెట్టుకొని ఉన్న గొడవలు, మిమ్మల్ని చుట్టుకొన్న గొడవలు, గత జన్మల నుండి మీరు నొల్ల తెచ్చుకొన్న గొడవలు అన్నీ వాటంతట అవే ఊడిపోతాయి, ఎందుచేతనంటే అవి నిజం కాదు కాబట్టి అవి అన్నీ ఊడిపోతాయి. సనత్ కుమారుడు ఏమని చెప్పాడు అంటే మనం శత్రువులను శత్రువులుగా చూస్తాము, మిత్రులను మిత్రులుగా చూస్తాము. కాని ఒక శత్రువును మీరు నిజంగా మిత్రుడిగా చూడగలుగుతున్నారు అనుకోండి అది ఈశ్వరుని దయ లేకుండా మీ తెలివితేటల వలన సాధ్యం కాదు అని చెప్పాడు. ఇంద్రియాలు అన్నింటినీ ఒబ్బడిగా వాడుకోండి. ఇంద్రియాలను ఒబ్బడిగా వాడుకోకపోతే విచ్ఛలవిడితనం వచ్చేసి క్రమశిక్షణ పోతుంది. క్రమశిక్షణ పోయిన తరువాత మీ చదువుగాని, మీ ధనంకాని మిమ్మల్ని రక్షించలేదు, అది సనత్కుమారుని బోధ. సృష్టి అంటే ఏమీ లేదు కామక్రోధాలే సృష్టి. మనలో కామక్రోధాలు ఉన్నంతకాలం ప్రపంచంలోనికీ రాకుండా ఉండటం సాధ్యం కాదు అంటున్నాడు సనత్కుమారుడు.

సద్గురు శ్రీ నాస్సగారి అనుగ్రహభాషణములు, II-12-08, అరుణాచలం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ప్రతీ మనిషి ఏ పని చేసినా సంతృప్తికోసం చేస్తాడు. అందరూ వారి ఇంట్లో వారిని వారు ప్రేమించుకొంటున్నారు. మమ్మల్ని కూడా అలా ప్రేమించమంటే ఎవరూ ప్రేమించరు. మీ ఇంట్లో వారిని మీరు ప్రేమించుకోవటం వలన మీకు సంతృప్తి వస్తోంది. అందుచేత వారిని ప్రేమిస్తున్నారు. మమ్మల్ని ఎందుకు ప్రేమించరు అంటే మామీద కోపంలేదు, మమ్మల్ని